

3. Høring

Lovforslaget har været udsendt i høring hos Advokatrådet, AMP-Samarbejdet, Arbejdsmarkedspensionsrådet (AMPR), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Assurandør-Societetet, Dansk Industri, Den Danske Aktuarforening, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensjonskasser, Justitsministeriet, Liberale Erhvervsråd, Skatteministeriet og Økonomiministeriet.

4. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Lovforslaget skal som nævnt ses i sammenhæng med lovforslag L 89, vedtaget som lov nr. 1122 af 21. december 1994. Med denne lov blev fradragsretten for præmier på forsikringer tegnet i skadesforsikringsselskaber afskaffet. Lovforslaget forventes ikke at få administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

5. EF's 3. livsforsikringsdirektiv

Efter artikel 13 i 1. livsforsikringsdirektiv, som ændret ved artikel 16 i 3. livsforsikringsdirektiv, er hovedreglen, at livs- og skadesforsikringsvirksomhed ikke må udøves af samme selskab. Medlemsstaterne kan dog efter stk. 2 tillade, at livsforsikringsselskaber kan få koncession til skadesforsikringsklasse 1 og 2, dvs. syge- og ulykkesforsikringer. Ved implementeringen af 3. livsforsikringsdirektiv ved lov nr. 363 af 18. maj 1994, valgte man ikke at anvende denne mulighed, idet der ikke sås behov herfor, jf. afsnit 3.09. i »Rapport om gennemførelsen af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv«, udgivet af Finanstilsynet, december 1993. Først ved den nævnte ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. er der opstået behov for at anvende bestemmelsen.

Efter artikel 14 i 1. livsforsikringsdirektiv skal der oprettes særskilt forvaltning for livs- og skadesforsikringsvirksomhed på en sådan måde, at

»—der ikke sker tilsidesættelse af de livs- og skadesforsikredes respektive interesser, og navnlig for at overskuddet hidrørende fra livsforsikring kommer de livsforsikrede til gode, på samme måde som hvis forretningerne kun udøvede livsforsikringsvirksomhed; —de finansielle minimumsforpligtelser, navnlig den solvensmargen, der påhviler en af virksomhedsformerne i henhold enten til dette direktiv eller til det første samordningsdirektiv vedrørende skadesforsikring, ikke bæres af den anden form for virksomhed.«

Samtidig kan medlemsstaterne dog efter artikel 13, stk. 4, i 1. livsforsikringsdirektiv, som ændret ved artikel 16 i 3. livsforsikringsdirektiv, fastsætte, at

livsforsikringsselskaber, der har koncession til at tegne syge- og ulykkesforsikringer, for hele virksomheden skal anvende regnskabsreglerne for livsforsikringsvirksomhed.

6. Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser

Med en opretholdelse af den gældende retstilstand på forsikringsområdet må lov nr. 1122 af 21. december 1994 antages at få samfundsmæssigt uheldige konsekvenser for omfanget af tegning af visse syge- og ulykkesforsikringer med løbende udbetalinger, idet det må forventes, at mange af de invalideforsikringer, der hidtil er blevet tegnet i skadesforsikringsselskaber, ikke fremover vil blive tegnet.

Forslaget forventes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 8)

Den foreslåede ændring af stk. 1 giver livsforsikringsselskaber adgang til at tegne selvstændige syge- og ulykkesforsikringer.

I stk. 2 og 3 foreslås alene konsekvensændringer.

I det ny stk. 4 gives Finanstilsynet hjemmel til at fastlægge, i hvilket omfang der af hensyn til selskabernes livsforsikringskunder er behov for, at lovens særlige regler for livsforsikring skal finde anvendelse for syge- og ulykkesforsikringer. Det drejer sig bl.a. om regler for ansvarshavende aktuar (§ 89, stk. 2-7) og investeringsregler (§§ 129 og 131).

Baggrunden herfor er dels artikel 13, stk. 2, i 1. livsforsikringsdirektiv, som ændret ved artikel 16 i 3. livsforsikringsdirektiv, hvorefter medlemsstaterne kan fastsætte, at livsforsikringsselskaber kan få koncession til at tegne syge- og ulykkesforsikringer, dels stk. 4 i samme artikel, hvorefter det kan fastsættes, at sådanne selskaber skal aflægge regnskab for virksomheden som helhed efter regnskabsreglerne for livsforsikring, og dels artikel 14 i 1. livsforsikringsdirektiv, hvorefter der skal oprettes særskilt forvaltning for at sikre de livs- og skadesforsikredes respektive interesser.

Det kan ikke undgås, at regelsættet for samme forsikringstype kan være forskelligt afhængigt af, om forsikringen indgår som en komplementær forsikring i en livsforsikring eller er en selvstændig skadesforsikring. Hensynet til livsforsikringskunder samt subsidiaært anvendelsen af regnskabsregler og praksis fra livsforsikringsselskabernes virksomhed i øvrigt medfører imidlertid, at visse principper for tilsyn med livsforsikringsvirksomhed vil finde tilsvarende